

antwoordde dat hij dat niet wist, omdat hij sinds de middelbare school niks meer van hem heeft gehoord. Desalniettemin beloofde hij halfhartig om Frank uit te nodigen, filosoferend dat Pepijn waarschijnlijk Franks contactgegevens wel zou hebben. Die twee waren immers dikke maten op school en gingen daarna zelfs samen naar de Hogeschool voor de Kunsten.

Pepijn blijkt echter ook geen contact meer met Frank te hebben en het is er verder niet meer van gekomen om Franks contactgegevens op een andere manier te achterhalen. Gezien de potentiële concurrentie is Tom hier niet rouwig om. Dat voelt dan wel weer kinderachtig. Normaal gesproken zou hij Frank er juist graag bij willen hebben. Frank was vroeger altijd aardig en begripvol. Bij hem had Tom nog enigszins het gevoel zichzelf te mogen zijn en voelde hij zich niet opgelaten als hij iets onhandigs had gedaan of gezegd. Tom herinnert zich nog dat Frank ooit onderweg naar school zijn fietsband had geplakt, terwijl anderen gehaast doorfietsten om niet te laat op school te komen. De angst om te laat te komen was bij hen groter dan het saamhorigheidsgevoel dat hoort bij vriendschap. Niet bij Frank. Die liet hem niet in de steek. Beiden zaten in de eerste klas en Tom was maar wat blij dat hij zich als brugpieper niet in zijn centje hoefde te melden bij de conciërge. Naast zijn hulpvaardigheid was Franks vrije geest zeer inspirerend. Tom kon op latere leeftijd ook wel bevreesd zijn voor de tandem Pepijn en Frank. Als die samen waren dan konden zij namelijk heel bijdehand uit de hoek komen. De kans is trouwens levensgroot dat Frank zich al lang en breed in een gelukkige relatie bevindt en dan zou er geen enkele sprake zijn van wat voor concurrentie dan ook. Desondanks lijkt het Tom vooralsnog beter om hem er vanavond niet bij te hebben.

Jessica was al tevreden met dit kleine gezelschap, maar Tom voelde zich behoorlijk ongemakkelijk bij het idee dat hij niet in staat zou zijn om meer mensen op te trommelen. Hij was bevreesd dat Jessica zich zijn beperkte populariteit op school zou herinneren. Gelukkig schoten hem de namen van Koen en Erik te binnen. In zijn studententijd was hij met hen zelfs nog naar enkele popconcerten geweest. Hij gokte crop dat hij nog wel ergens hun mailadres zou kunnen opduiken. Om indruk op Jessica te maken noemde Tom lukraak nog een handvol andere namen van vroeger op. Hij bekende onmiddellijk dat hij de gegevens

van deze mensen waarschijnlijk niet meer zou kunnen achterhalen. Met gefronste wenkbrauwen sprak Jessica uit dat ze daar dan weinig aan hadden. Wat haar betreft hoefde het nou ook niet direct een reünie te worden. Zodoende kwamen ze overeen dat ze het bij Frank, Pepijn, Koen en Erik zouden houden. De organisatie zou Jessica verder aan Tom overlaten.

In het begin was Tom nog teleurgesteld dat Jessica niet alleen met hem had willen afspreken. Natuurlijk was hij liever alleen met Jessica op date geweest. Het liefst zou hij de hele avond Jessica's liefdesverdriet willen aanhoren, waarna hij haar troost en comfort kon bieden. Uiteindelijk zou ze inzien dat Toms karakter meer bij haar paste, dan die van de personen met wie ze in het verleden de fout was ingegaan. Dromen zijn gratis, maar hij betwijfelt of hij uiteindelijk wel de ridder zal zijn waar zij behoefte aan heeft. Vooralsnog koestert hij de komende ontmoeting met haar. Al is die dan niet een-op-een, het geeft hem in ieder geval de kans om meer van zichzelf te laten zien. Overigens is het nog niet zo verkeerd dat vanavond die anderen erbij zullen zijn. Het zou een zelfoverschatting zijn om er al volledig op te vertrouwen dat hij haar een hele avond zou kunnen entertainen. Het zou zeer onprettig zijn als hij zittend aan een tafeltje tegenover Jessica zou stilvallen. Hun gespreksstof te snel opgedroogd. Tom vindt niets zo ongemakkelijk als een persoon tegenover zich die verveeld om zich heen kijkt op zoek naar afleiding. Het wordt vanavond vast veel gezelliger met z'n vijven dan dat hij in zijn eentje kan bewerkstelligen. De groepsinteractie vergroot de kans dat het straks gezellig genoeg wordt, zodat Jessica een vervolgspraakje met hem wel ziet zitten. Nu maar hopen dat hij als organisator juist excelleert.

Jessica is en blijft het hoofddoel van deze avond en de reden dat hij deze mensen heeft uitgenodigd. Hij beseft terdege dat zijn hoofd in de supermarkt iets te veel op hol is geslagen. Hij heeft er zeker geen spijt van dat hij deze actie in gang heeft gezet, maar het is realistischer om zijn kansen bij voorbaat niet al te hoog in te schatten. Met zijn gebrek aan zelfvertrouwen begint hij met een enorme achterstand aan de wedstrijd. Zijn eeuwige twijfel zorgt er nou eenmaal voor dat hij tijdens een verhit debat lastiger uit zijn woorden komt. Het is beter zich niet direct al te veel vast te bijten in de pogingen het hart van Jessica te veroveren. Te veel volharding van zijn kant zal alleen maar leiden tot het vertonen van

onnatuurlijk gedrag en daar stond hij op school al veel te veel om bekend. Ook heeft hij geen behoefte aan een nieuwe afwijzing. Daar heeft hij er al te veel van achter de rug.

Er valt vanavond heel wat bij te praten, want hij heeft geen idee hoe het de meesten vandaag de dag vergaat. Los van zijn korte ontmoeting met Jessica heeft hij de laatste jaren alleen nog gesproken met Pepijn. Van hem weet hij nog enigszins waar hij mee bezig is. Enkele jaren geleden heeft een toevallige ontmoeting in een Amsterdamse galerie tot herleving van de oude vriendschap geleid. Ondanks dat hij wel wist dat Pepijn na de middelbare school iets met kunst was gaan doen, was hij toch enigszins verrast dat Pepijn daar ook daadwerkelijk de kost mee verdient. Het is knap om je eigen creaties aan de man te brengen en Tom heeft daar groot respect voor. Zelf is hij Nederlands gaan studeren. Ondanks dat hij is afgestudeerd, heeft hij daar nooit iets concreets mee gedaan. Zonde natuurlijk. Derhalve blijft hij verrast als iemand anders wel is doorgegaan op de na de middelbare school ingeslagen weg. Jaloersmakend. Het is echter alweer meer dan een jaar geleden dat hij Pepijn heeft gesproken. Jammer dat Pepijn na Toms scheiding niets van zich heeft laten horen. Zijn support had hij toen namelijk goed kunnen gebruiken. Toegegeven, zelf heeft hij ook nooit stappen ondernomen in Pepijns richting. De opgebloeide vriendschap was voor de scheiding al behoorlijk onregelmatig en het is dan ook niet zo vreemd dat het zo is gelopen.

Er valt niemand iets kwalijk te nemen. Als het hem niet zint, moet hij vooral naar zichzelf kijken. Wees zelf de verandering die je wil zien in de wereld. Wederom een reden om trots te zijn op het genomen initiatief om de anderen voor deze avond uit te nodigen. Voor Tom is het altijd lastig geweest om vrienden te maken. Frank, die in de brugklas was blijven zitten, was wel vanaf het allereerste begin vriendelijk tegen hem. Ze raakten snel bevriend en samen met Koen en Erik, die ook in Zuilen woonden, besloten ze samen naar school te fietsen. Pepijn heeft hij pas later leren kennen, toen die in de vierde bij hen in de klas kwam. Pepijn en Frank hadden een klik en zijn toen elkaars boezemvrienden geworden. Voor Toms gevoel is toen de verwatering van de onderlinge vriendschap begonnen. Dat is ook onoverkomelijk als vakkenpakketten en schooltijden van elkaar gaan verschillen. Het fietsen naar school werd minder en minder gezamenlijk.